

brug at gøre, og så var det miljøministeren, som har temmelig meget med miljø at gøre, og nu er regeringen altså sammensat sådan, at de er fra partiet Venstre. Men hvis det kan interessere hr. Albrechtsen, skal jeg sige, at både i regeringen og indbyrdes i regeringspartierne har der skam været drøftelser. Vi har ikke siddet gemt i et musehul nogen steder.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

L 239 er, hvis vi skal sige det lidt enkelt, én stor bemyndigelse til ministeren til at kunne igangsætte en række aktiviteter inden for vandmiljøet. I Det Radikale Venstre har vi haft lidt diskussioner om, hvordan vi skal forholde os til lovforslaget, for sådan set er der mange af de bemyndigelser, man vil give ministeren, som har et indhold, som alt andet lige trækker i den rigtige retning i forhold til vandmiljøet – hvis de bliver brugt på den rigtige måde vel at mærke.

Når vi alligevel forholder os forholdsvis skeptiske til lovforslaget, skyldes det jo desværre, at når man giver bemyndigelse til ministeren, er det ud fra, at man vurderer, hvilken intention ministeren har med den bemyndigelse, man giver. Der er det jo ret nærliggende at tage det vandmiljøforlig, der er blevet indgået som baggrund for det lovforslag, der kommer, og det er jo ikke nogen større hemmelighed, at den vandmiljøplan, som nu er vedtaget med højrefløjnen i Folketinget, ikke er tilfredsstillende set med radikale øjne, og at vi håber, at vi kan få lejlighed til at fremlægge en mere ambitiøs plan, hvis vi får magt, som vi har agt.

Derfor er vi ikke umiddelbart indstillet på at støtte forslaget, simpelt hen fordi vi ikke synes, det er godt nok, idet vi dog erkender, at hvis det bliver brugt på den rigtige måde, er der også nogle positive elementer i forslaget.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Det var for os i Enhedslisten en skuffelse, at regeringen ikke var til sinds at bevæge sig overhovedet i de forhandlinger, vi havde om vandmiljøplan III. Derfor blev det, som jeg også har nævnt, efter vores opfattelse slet ikke nogen vandmiljøplan, der kom ud af det. Den må så afvente et folketingsvalg.

Kl. 18.50

Men jeg synes, det er et trist forløb, vi har været udsat for. Forløbet var jo det, at regeringen kom med et udspil, der var så godt som ingenting. Det er et udspil, der i virkeligheden bare er en oversigt over, hvad der kommer til at ske, hvis man ikke foretager sig noget.

Det er det, hvorom den konservative ordfører siger, at det da er bedre end ingenting, og at man skal være glad, hvis der sker noget godt af sig selv. Men jeg vil sige, at hvis en regering har det ambitionsniveau, vil den med rette formentlig få en kort levetid.

Det var, hvad regeringen så indledte forhandlingerne med. De elementer kom også med i det, regeringen afsluttede forhandlingerne med, og dem har jeg nævnt i mit spørgsmål til den konservative ordfører.

Hvad kom der så yderligere? Ja, der kom næsten ingenting. Man fik forhøjet tallet lidt til 13 pct. Men hvordan fremkom den forhøjelse? Ja, den fremkom ved at udstrække tidsperioden. Det er jo indlysende, at hvis man har en ganske lav procent, men udstrækker den over tilstrækkelig mange år, kan man få tallet til at se lidt højere ud. Og på den måde fik man pyntet det fra noget, der startede på omkring 6-7 pct., og op på 13 pct. simpelt hen ved at strække perioden ud.

Det skal sammenholdes med, at for at vi kan overholde vandrammedirektivet og andre forpligtelser, og for at vi kan komme i balance med miljøet, skal vi op på omkring 20 pct.s reduktion af kvælstof inden for den halve periode af det, regeringen nu foreslår med 13 pct.

Det vil sige, at der er én ting, vi ved med hundrede procents sikkerhed, hvis det her får lov til at køre videre over den periode, der nu ligger, og det er, at vores vandmiljøproblemer vil blive væsentlig forværret i løbet af disse 10 år. Det fremgår af regeringens eget materiale, af det materiale, vi har fået forelagt under forhandlingerne, f.eks. af den beregning, som jeg nævnte vedrørende Odense Fjord. Så derfor er det en stor skuffelse for os.

Vi fik også en stor skuffelse, efter at regeringen sagde, at så måtte oppositionen komme med et forslag. Det er ganske vist en utraditionel fremgangsmåde, at en regering beder oppositionen om at fremlægge det forslag, der skal forhandles ud fra, men vi sagde o.k., det gør vi så; når regeringen ikke kan, så må vi gøre arbejdet. Og det gjorde vi så. Så kom vi med et forslag. Og hvad var regeringens svar? Det var: Vi har sagt,